

BÁSEŇ O ŠARKANOVI

Nina Blumlová

Jeden papier, druhý papier,
na svete už šarkan je.
Jedno oko, druhé oko,
hneď sa na mňa usmeje.

A teraz naň špagát dám,
hneď si s ním aj zalietam.
Vonku fúka silný vietor:
„Pomôc, on mi zas utiekol!“

Všetky deti sú na dvore,
prišli sa tam hrať po škole.
Jeseň sa hrá s farbami
ako naši šarkani.

FAREBNÁ JESEŇ

Dominik Komínek

Jeseň už je za dverami,
na okná nám klope.
Studený vetrík nás chladí,
byť bez čiapky je hlúpe.

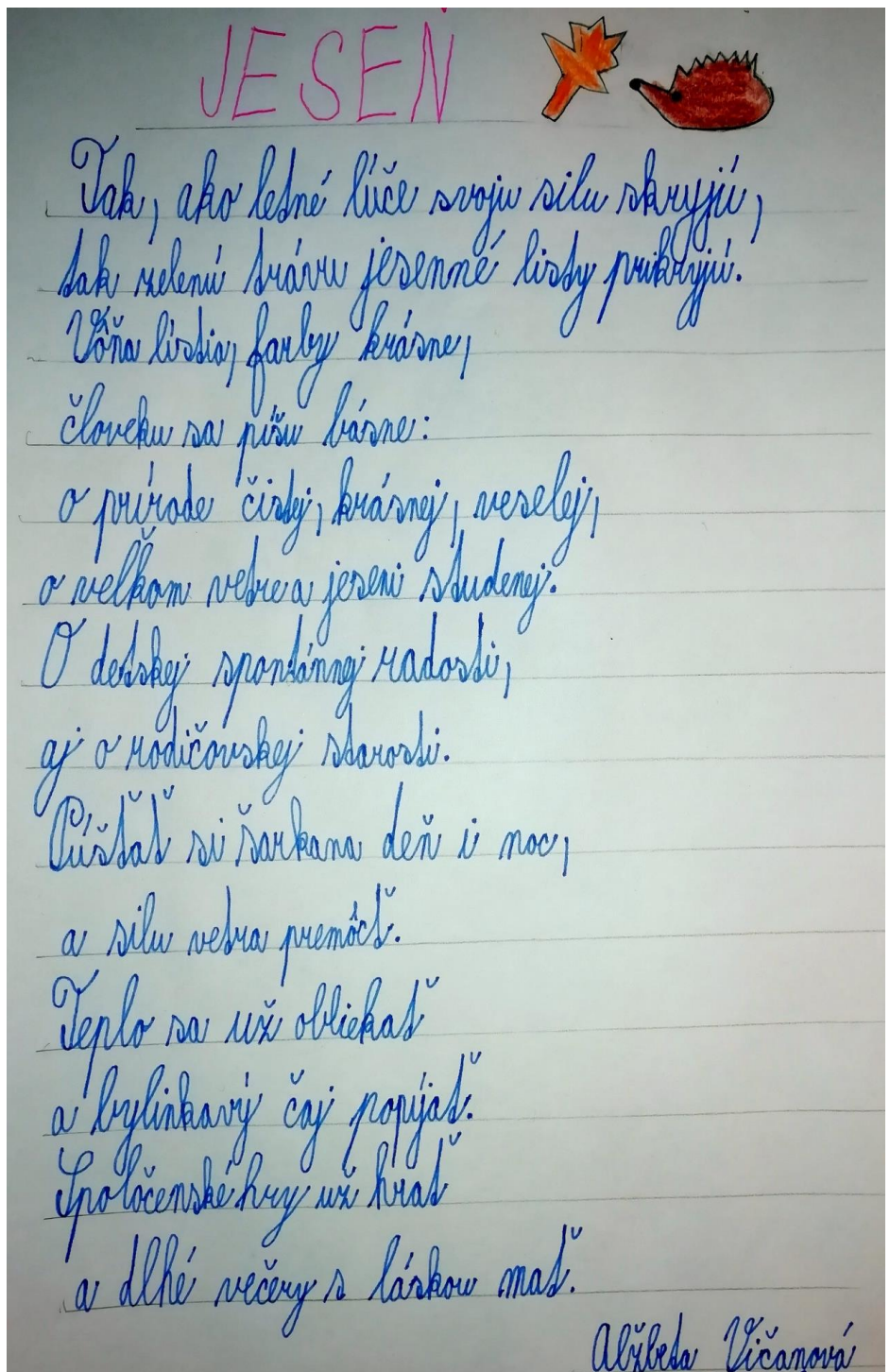
Pestré listy sú všade,
zobia aj náš dom.
„Mami, pozri sa!“
je ich plný dvor.

Mamka sa sťažuje,
že je vonku zima,
nám to ale nevaďí,
veď je to „príma“.

S listami si šantíme,
červené líčka nosíme,
s Dunčom sa pohráme,
dobrú náladu máme.

Púšťame si šarkana,
vetrík nám ho nosí.
„Obed už je hotový!“
„Joj,“ utekáme bosí...

Na jeseň hríby zbierame,
veď lesík je pri dome,
radi si tam chodíme,
plný košík nosíme.
Mamka nás domov volá:
„Už večere je čas!“
Zajtra si tú našu jeseň
užívať budeme zas.

GAŠTAN A ŠARKAN (fantastická rozprávka)

Kde bolo - tam bolo, za siedmimi horami a za siedmimi dolinami, bola raz jedna lúka.

Jedného dňa si gaštan vyšiel na túto lúku a stretol tam šarkana zaseknutého v prekrásnom červeno-žltom strome. Gaštan mu pomohol dostať sa z neho von, a tak sa skamarátili a stali sa z nich veľmi dobrá a odvážna dvojka.

Po niekoľkých dňoch, keď sa spolu prechádzali po lúke, zastali pri zvláštnom strome, ktorý nebol ani hnedý, ani červený, ba dokonca ani žltý. Všade okolo nich boli kvety, motýle a pekné zelené stromy. Zrazu pochopili, že sa vytratila pani JESEŇ. Boli z toho veľmi smutní, a tak sa rozhodli, že to spolu napravia. Utekali rýchlo domov a nachystali sa na veľkú a dlhú výpravu. A než vyšli zo svojich domovov, bolo už leto.

Prišlo im to tak zvláštne, že vôbec to nechápali, a preto sa ponáhľali a prešli veľa kopcov, veľa riek a veľa lesov. Boli od domova neskutočne ďaleko.

Gaštan zrazu hovorí: „Ja to vzdávam, vráťme sa už domov!“

„Nie!“ zvolal šarkan.

A hneď na to bola zima. Všetko bolo biele a pokryté studeným snehom. Rýchlo vbehli do jaskyne, aby sa skryli pred veľkým mrazom. Odpočinuli si a pokračovali vo veľkej výprave ďalej, no tu zrazu po ceste stretnú jesennú čarodejku.

„Čo sa to stalo, jesenná čarodejka? Kde sú tie krásne pestré jesenné farby?“ spytujú sa jej.

„No, vyhodili ma z jaskyne, kde boli moje kamarátky - letné, zimné a jarné čarodejnice a nemôžem teraz farbiť a robiť, čo mám. Potrebujem vašu pomoc!“ odpovedá im.

To bola pre nich veľká výzva, a tak im ukázala cestu k tej jaskyni, kde sídlia. Cestou stretli obrov, ktorí im pomohli ísť správnym smerom a ukázali im skratku. Keď sa dostali na správne miesto všetci traja, gaštan a šarkan dohovorili ostatným čarodejkám, že nie je správne takto sa správať k druhým, a aby si aj uvedomili, ako tým narobili veľkú škodu v prírode.

Slová odvážnej dvojky pomohli a čarodejky sa opäť skamarátili. Jesenná čarodejka ihneď zariadila, aby bola jeseň a gaštan so šarkanom sa šťastne a hrdo vrátili naspäť domov.

Zazvonil zvonec a mojej jesennej rozprávky je koniec.

Patrik Voleček

JA A JESEŇ (voľné rozprávanie)

Mandy a Jenny sú moji úžasní psíci, ktorí radi cez jeseň behajú po Skalici. V opadanom lístí by sa najradšej celú večnosť váľali a všetky vrany plašili. Na prechádzke s nimi sa teším z farebného lístia, z dozretých jablíčok a z červených detských líčok.

Farebná jeseň je nádherná, pretože má veľa farieb. Mandy a Jenny radi pozorujú oblohu, kde lieta veľa vrán a strák. Mandy sa snaží aj niečo chytiť. Keď lietajú muchy alebo osy, tak sa jej to aj podarí.

Cez jeseň je aj veľa práce v záhrade, oberá sa ovocie a ja pomáham dedkovi zberať jablká. Jablká pozberáme na uskladnenie a ktoré sa nedajú uskladniť, tak ich sušíme. Je v nich veľa vitamínov a chcem byť predsa zdravý! Každú jeseň chodím s mamkou oberať šípky na čaj. Ten nám veľmi chutí a je tiež zdravý. Cez zimu ho potom často varíme a hreje nás na srdiečku.

So starším bratom si vyrábame šarkanov, ktorých potom púšťame za naším domom na poli. Najlepšie lietajú vtedy, keď je dobrý vietor a máme z toho veľkú radosť ako hore vystrájakujú rôzne kúsky.

A aby som nezabudol na tatka, tak s ním vyrábam búdky pre vtáčky. Cez zimu majú málo potravy, tak im do nich dávame jadierka zo slnečníc.

Jeseň sa mi teda spája s každým členom rodiny, rôznymi činnosťami, prírodou a farebnosťou, tak ju mám veľmi rád.

Michal Šurín